

regnes, er det Forrentningen af en Kapital, der er adskilligt større end, hvad det har kostet at bygge Banerne. Det ærede Medlem mente, at man i Aar fuldt kunde naa dette Beløb, og jeg vil sige, der er rimelig Udsigt dertil; det vil komme an paa, hvorledes det stiller sig med Sneen, Resten af Vinteren; thi Sneen er en saadan Fjende af Særnbanedriften, at det for et Par Aar siden kostede en halv Million at holde Banen sneryddelig; og det kunde endda ikke lykkes i fuldt Maal.

Den næste Taler, der tog Ordet, det ærede 2det Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen) vilde gerne have Lovforslaget gennemført og haabede, at det kunde ske. Det ærede Medlem vil navnlig gerne have Lovforslaget gennemført, naar han i alt væsentligt kunde faa sin Vilje og faa det indrettet saaledes, at Folketingets Flertals Forslag i alt væsentligt gennemføres, og det ærede Medlem glattede ogsaa meget godt ud over det paa sin Maade, det indrømmer jeg. Men det ærede Medlem maa ikke vente, at Ministeren forandrer Standpunkt, det kommer altsaa an paa, om vi kunne enes. Jeg skal ikke dvæle ved ret mange af det ærede Medlems Bemærkninger; men jeg skal dog sige, at det ærede Medlem accentuerede, at Særbanernes Bestyrelse var vist for juridisk, og at der ikke skulde være saa mange Jurister i den egentlige Overbestyrelse. Jeg ved ikke, jeg huffer det i alt Fald ikke i Djebbliftet, at der i det, man egentlig kalder Overbestyrelsen, er ansat nogen Jurist, men naturligvis i Sekretariatet og Kontorerne er der Jurister. — Saa siger det ærede Medlem: Særbanestyrelsen er ikke merkantil og industriel nok. Men tror nu det ærede Medlem, at det, at Rigsdagen kommer med, og naar vi skulde gøre Rede for hver eneste Dre allerede et halvt Aar i Forvejen, vil hidrage til, at Banerne komme over til en merkantil og industriel Styrelse i højere Grad end nu. Man betager Administrationen en stor Del af den Frihed, den har. Det kan være rigtigt og godt, at Rigsdagen faar en Medindflydelse, men at vi derfor mere skulde komme over til at drive Særbanerne i et merkantilt og industrielt Spor, tror jeg ikke.

Det ærede Medlem gav en historisk Fremstilling af, hvorledes Forholdene have udviklet sig over for Driftsordningen, og at man nu i mange Aar havde søgt at kæmpe sig frem. Det ærede Medlem gav ikke Rigsdagen noget særdeles godt Studsmaal, hverken det ene eller det andet Ting; og det ærede Medlem mente, at man ikke havde været fri for at være inde paa den Vej med

de gode Forsætter, som førte et vist Sted hen, og det ærede Medlem nævnte, at det kunde sættes som Motto: Lad os være fri for det nu. Men hvorfor har man opgivet dette Motto? Det burde det ærede Medlem have nævnt. Man er kommen til at opgave det, fordi det Forslag, som her for 4 Aar siden blev fremjat, i Virkeligheden gav Rigsdagen den Indflydelse, den tidligere havde forlangt. De tidligere Forslag gik i den Retning ikke saa vidt som dette. De Herrer i Folketinget have villet føre det langt videre, og formodentlig vil man det ogsaa her, og derfor har man Interesse derfor. Nu har Folketinget paa 4 Aar behandlet dette Lovforslag, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Behandling bør tages til Efterretning her og har sin Betydning; det er hele Dhynger af Skrivelser og Tryksager og Sagskundskaab, der ere komne frem. Jeg anbefaler, at man studerer det; thi det vil klare Ansuelserne i mange Retninger. Jeg har sagt i Folketinget, at man burde give Landstinget lige saa mange Uger, som Folketinget har brugt Aar; det er ikke saa urimeligt, og hvis Tinget vil tage fat paa Sagen, tvivler jeg ikke om, at den kan bringes til større Modenhed; der er imidlertid et Stykke Vej at gaa, og hvis det ærede Medlem tror, at det er Ministeren alene, der skal gaa Bejen, tager han fejl. — Det ærede Medlem sagde, at der er ikke Partipolitik i denne Sag, og det erkender og anerkender jeg; men er det ærede Medlem lige saa sikker paa, at der ikke er personlig Politik i denne Sag? Det er jeg ikke saa sikker paa som paa det andet.

Det ærede Medlems Bemærkninger om Driftsberetningerne skal jeg ikke opholde mig længe ved; de kunne læses paa mange forskellige Maader. Det følger af sig selv, at naar man kører med dobbelt saa mange Tog paa en Strækning som tidligere, kan man vel faa en større Indtægt, men det er lige saa sikkert, at man derved faar en større Udgift. Hvad der er hensigtsmæssig i denne Retning kan der være forskellige Meninger om og Skøn over; men jeg tror uof, at for Rigsdagens Vedkommende er hidtil Kravet gaaet ud paa: hurtig, hyppig, billig og bekvem Befordring, og man har aldrig lagt den Vægt paa det finansielle Resultat, at det var det, man alene skulde stræbe efter. (Afbrudelse af Th. Nielsen). Det ærede Medlem kan naturligvis ikke sige det, for det ærede Medlem har tit nok sagt, at det var ikke det, det kom an paa. Da der blev krævet en større Togforandring fra det ærede Medlems Side, og fra en anden Side